

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

D O D A T K O W E S P R A W O Z D A N I E
K O M I S J I A D M I N I S T R A C J I I S P R A W W E W N Ę T R Z N Y C H

o rządowym projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (druk nr 432).

Sejm na 15. posiedzeniu w dniu 22 lipca 2020 r. – zgodnie z art. 47 ust. 1 regulaminu Sejmu – skierował ponownie projekt ustawy zawarty w druku 493 do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych w celu rozpatrzenia poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu.

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych po rozpatrzeniu poprawek na posiedzeniu w dniu 22 lipca 2020 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m raczy następujące poprawki:

1) tytułowi ustawy nadać brzmienie:

„o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw finansów oraz Służby Więziennej”;

– **KP KO**

– **odrzuć**

Uwaga: poprawki nr 1 i 6 należy rozpatrywać łącznie.

Uwaga: przyjęcie poprawek nr 1 i 6 spowoduje bezprzedmiotowość poprawek nr 2, 7 i 8.

2) tytułowi ustawy nadać brzmienie:

„o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Służby Więziennej”;

– **KP Koalicja Polska–PSL–Kukiz 15**

– **odrzuć**

Uwaga: poprawki nr 2, 7 i 8 należy rozpatrywać łącznie.

3) w art. 1 w pkt 33 lit. a nadać brzmienie:

„a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W szczególności przesłuchuje świadków, obwinionego i pokrzywdzonego, przyjmuje wyjaśnienia obwinionego na piśmie, przeprowadza oględziny, konfrontacje, okazania oraz dokonuje odtworzenia przebiegu stanowiących przedmiot rozpoznania zdarzeń lub ich fragmentów.”;

– **KKP Lewicy**

– **odrzuć**

4) w art. 1 w pkt 43 lit. a nadać brzmienie:

„a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rozpatrzenie odwołania przez wyższego przełożonego dyscyplinarnego następuje w terminie 30 dni od dnia wpływu do niego odwołania, a w przypadku powołania komisji – w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez niego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1. W sprawach szczególnie skomplikowanych i wymagających uzupełnienia materiału dowodowego rozpatrzenie odwołania następuje nie później niż w ciągu 60 dni.”;

– **KKP Lewicy**

– **odrzuć**

5) w art. 4 skreślić pkt 11;

– **KKP Lewicy**

– **odrzuć**

6) po art. 6 dodać art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, z późn.zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 210 dodaje się art. 210a–210c w brzmieniu:

„Art. 210a. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończony prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, następuje ze środków Krajowej Administracji Skarbowej, na wniosek funkcjonariusza, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego obrońcy, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020), lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).
3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zapewnić funkcjonariuszowi przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio. Poniesione przez Krajową Administrację Skarbową koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez funkcjonariusza, niezależnie od wyniku postępowania karnego.

Art. 210b. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia izba administracji skarbowej, w której funkcjonariusz pokrzywdzony przestępstwem pełni

¹⁾ Zmiany tekсты jednolitego wymienionej ustawy ogłoszone zostały w Dz. U. z 2020 r. 568, 695, 1087, 1106, 1520, 2200.

służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. W przypadku braku możliwości zapewniania ochrony prawnej przez jednostkę, o której mowa w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, lub jednego radcy prawnego, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 225 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadku, o którym mowa w art. 210a ust. 2 i 3 oraz art. 210b ust. 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o której mowa w art. 210a ust. 2 i art. 210b ust. 3, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Art. 210c. 1. Ochrona prawna, o której mowa w art. 210a i art. 210b, przysługuje również funkcjonariuszowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych poza Służbę Celno-Skarbową, na jego wniosek, w przypadku gdy postępowanie karne, o którym mowa w art. 66a ust. 1 lub art. 66b ust. 1, zostało wszczęte w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych.

2. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, przysługuje na zasadach oraz w trybie określonych w art. 66a i art. 66b.";

2) po art. 226 dodaje się art. 226a w brzmieniu:

„Art. 226a. 1. Funkcjonariuszowi przyznaje się świadczenie motywacyjne po osiągnięciu powyżej:

- 1) 25 lat służby, ale nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy - w wysokości 1500 złotych miesięcznie, albo
- 2) 28 lat i 6 miesięcy służby - w wysokości 2500 złotych miesięcznie.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się okresy:

- 1) służby w Policji;
 - 2) służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej;
 - 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723).
3. Decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego przełożony, o którym mowa w art. 204 ust. 1, wydaje nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez funkcjonariusza stażu służby, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2. Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego wydawana jest w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 6.
 4. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego funkcjonariusz podlega opiniowaniu służbowemu na zasadach, o których mowa w art. 206, jeżeli od wydania ostatniej opinii o tym policjancie upłynęły co najmniej 3 miesiące.
 5. Minister właściwy do spraw finansów przyznaje świadczenie motywacyjne Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej i jego zastępcom oraz Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej i jego zastępcom. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.
 6. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się funkcjonariuszowi:
 - 1) który podczas ostatniego opiniowania służbowego otrzymał jedną z opinii służbowych, o których mowa w art. 179 ust. 1 pkt 1 i 4,

- 2) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
 - 3) ukaranemu karą dyscyplinarną, przed jej zatarciem;
 - 4) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzona, przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.
7. Jeżeli po przyznaniu świadczenia motywacyjnego wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 6, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie wypłaty tego świadczenia.
8. Od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego oraz od decyzji stwierdzającej ustanie wypłaty świadczenia motywacyjnego policjantowi przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych przysługuje, w takim samym terminie, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
9. Świadczenia motywacyjnego nie wypłaca się za okres:
- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego,
 - 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które policjant nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 229 ust. 1 pkt. 1–3,
 - 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania,
 - 4) zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 233 ust. 1 pkt 1–4,
 - 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc – proporcjonalnie do tego okresu.
10. Świadczenie motywacyjne wypłaca się w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o przyznaniu świadczenia motywacyjnego.
11. Świadczenie motywacyjne płatne jest z dołu do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za które świadczenie motywacyjne przysługuje.
12. Prawo do wypłaty świadczenia motywacyjnego ustaje w miesiącu, w którym decyzja, o której mowa w ust. 7, stała się ostateczna lub nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego w związku ze zwolnieniem policjanta ze

służby, jego śmiercią lub zaginięciem. Świadczenia motywacyjnego za ten miesiąc nie wypłaca się.”;

– KP KO

– odrzucić

7) po art. 6 dodać art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568 i 695) po art. 249 dodaje się art. 249a w brzmieniu:

„Art. 249a. 1. Funkcjonariuszowi może być przyznane świadczenie motywacyjne po osiągnięciu:

- 1) powyżej 25 lat służby - w wysokości 1 500 złotych, albo
 - 2) powyżej 28 lat i 6 miesięcy służby - w wysokości 2 500 złotych.
2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się również okresy uznawane za równorzędne ze służbą w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.
 3. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się również okresy zatrudnienia w administracji celnej od dnia 1 stycznia 1983 r. do dnia 14 września 1999 r.
 4. Wniosek o przyznanie świadczenia, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz składa do bezpośredniego przełożonego, który w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku wydaje opinię w sprawie zasadności przyznania świadczenia i przekazuje wniosek wraz z opinią właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej, o którym mowa w art.145 ustawy o KAS.
 5. Wniosek o przyznanie świadczenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) imię, nazwisko i stopień służbowy funkcjonariusza;
 - 2) nazwę komórki i jednostki organizacyjnej KAS, w której funkcjonariusz pełni służbę;
 - 3) określenie stażu służby;
 - 4) uzasadnienie przyznania świadczenia.
 6. Przy wydawaniu opinii, o której mowa w ust. 4, bierze się pod uwagę:
 - 1) opinię służbową;

- 2) stopień trudności, złożoność i sposób realizacji zadań wykonywanych przez funkcjonariusza;
 - 3) efekty pracy funkcjonariusza;
 - 4) potrzeby Krajowej Administracji Skarbowej.
7. Decyzję o przyznaniu albo odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego wydaje właściwy kierownik jednostki organizacyjnej, o którym mowa w art. 145 ustawy o KAS, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku wraz z opinią, o której mowa w ust. 4.
 8. Od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego funkcjonariuszowi przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji.
 9. Od decyzji, o której mowa w ust. 8, nie przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.
 10. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się funkcjonariuszowi skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe inne niż określone w art. 179 ust. 1 pkt 2 ustawy o KAS lub wymierzenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 255 ust. 1 pkt 1-9 ustawy o KAS.
 11. Świadczenie motywacyjne podlega obniżeniu na zasadach określonych w art. 231-234 ustawy o KAS.
 12. Świadczenie motywacyjne zawiesza się w przypadkach i na zasadach określonych w art. 218 ust. 3 i art. 229 ustawy o KAS.
 13. Funkcjonariusza pozbawia się świadczenia motywacyjnego w razie:
 - 1) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe inne niż określone w art. 179 ust. 1 pkt 2 ustawy o KAS lub wymierzenia kary dyscyplinarnej, o której mowa w art. 255 ust. 1 pkt 1-9 ustawy o KAS;
 - 2) niewywiązywania się funkcjonariusza z realizacji zadań służbowych albo znacznego obniżenia efektywności jego pracy, stwierdzonego w opinii służbowej.
 14. Pozbawienie świadczenia motywacyjnego następuje w drodze decyzji. Funkcjonariuszowi przysługuje odwołanie do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Od decyzji wydanej przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przysługuje, w takim samym terminie, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

15. Od decyzji, o której mowa w ust. 14, nie przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego.
16. Świadczenie motywacyjne wypłaca się w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o przyznaniu świadczenia motywacyjnego.
17. Świadczenie motywacyjne płatne jest miesięczne.
18. Prawo do wypłaty świadczenia motywacyjnego ustaje w miesiącu, w którym wydano decyzję, o której mowa w ust. 14, lub nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego w związku ze zwolnieniem funkcjonariusza ze służby lub wygaśnięcie stosunku służbowego w związku ze śmiercią funkcjonariusza. Świadczenia motywacyjnego za ten miesiąc nie wypłaca się.”;

– **KP Koalicja Polska–PSL–Kukiz 15**

– **odrzuć**

8) po art. 44 dodać art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. 1. W latach 2020-2029 maksymalny limit wydatków Szefa Krajowej Administracji Skarbowej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 640 000 tys. zł, w tym w:

- 1) 2020 r.- 15 000 tys. zł;
 - 2) 2021 r. - 30 000 tys. zł;
 - 3) 2022 r. - 40 000 tys. zł;
 - 4) 2023 r. - 50 000 tys. zł;
 - 5) 2024 r. - 60 000 tys. zł;
 - 6) 2025 r. - 70 000 tys. zł;
 - 7) 2026 r. - 80 000 tys. zł;
 - 8) 2027 r. - 90 000 tys. zł;
 - 9) 2028 r. - 100 000 tys. zł;
 - 10) 2029 r. - 105 000 tys. zł.
2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu co najmniej na koniec półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego według stanu na dzień 20 listopada danego roku.
 3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w

ust. 1, o 25% stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”.

– KP Koalicja Polska–PSL–Kukiz 15

– odrzucić

Warszawa, dnia 22 lipca 2020 r.

Sprawozdawca

/-/ Zdzisław Szipera

Przewodniczący Komisji

/-/Wiesław Szczepański